

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LH

Strona pozwana: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dotyczące wniosków niedopuszczalnych z art. 33 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej ⁽¹⁾ (wersja przekształcona) (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie procedur”) należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym wniosek w ramach procedury azylowej jest niedopuszczalny, jeżeli wnioskodawca przybył do tego państwa członkowskiego, na Węgry, przez państwo, w którym nie jest on narażony na prześladowanie lub na ryzyko poważnej krzywdy lub w którym zapewniony jest odpowiedni poziom ochrony?
- 2) Czy art. 47 karty praw podstawowych i art. 31 dyrektywy w sprawie procedur – mając również na uwadze art. 6 i 13 europejskiej konwencji praw człowieka – należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie państwa członkowskiego, które ustanawia wiążący termin 8 dni na przeprowadzenie sądowego postępowania administracyjnego w odniesieniu do wniosków uznanych za niedopuszczalne w procedurach azylowych, jest zgodne z tymi przepisami?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 6 września 2018 r. – Société Générale S.A. / Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale lombardia Ufficio Contenzioso

(Sprawa C-565/18)

(2018/C 436/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Société Générale S.A.

Druga strona postępowania: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale lombardia Ufficio Contenzioso

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18, 56 i 63 TFUE sprzeciwiają się przepisom krajowym stosującym do transakcji finansowych, niezależnie od państwa rezydencji operatorów finansowych i pośrednika, podatek obciążający strony transakcji, który jest równy stałej kwocie rosnącej zgodnie z zakresami wartości obrotu i zmiennej w zależności od rodzaju instrumentu będącego przedmiotem obrotu oraz od wartości umowy i jest należny z uwagi na okoliczność, że przedmiotem transakcji podlegających opodatkowaniu jest obrót instrumentem pochodnym opartym na papierach wartościowych wyemitowanych przez spółkę będącą rezydentem państwa, w którym podatek ten jest ustanowiony?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 11 września 2018 r. – Caseificio Cirigliana Srl i in. / Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali i in.

(Sprawa C-569/18)

(2018/C 436/34)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji i wnosząca odwołanie: Caseificio Cirigliana Srl, Mail Srl, Sorì Italia Srl

Strona przeciwna w pierwszej instancji i druga strona postępowania: Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero della Salute

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3, 26, 32, 40-41 TFUE i art. 1, 3-5 i 7 rozporządzenia 1151/2012/UE⁽¹⁾, wprowadzającego przepisy dotyczące chronionych nazw pochodzenia (ChNP), które zobowiązują państwa członkowskie do zapewnienia zarówno wolnej konkurencji produktów w Unii Europejskiej, jak i ochrony systemów jakości w celu wsparcia obszarów rolnych o niekorzystnych warunkach gospodarowania, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie, aby na mocy prawa krajowego [art. 4 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 91 z dnia 24 czerwca 2014 r., zastąpionego ustawą nr 116 z dnia 11 sierpnia 2014 r.] zostało ustanowione ograniczenie działalności produkcyjnej sera Mozzarella di Bufala Campana ChNP, która ma być prowadzona w zakładach przeznaczonych wyłącznie do tej produkcji i w których zakazane jest posiadanie oraz przechowywanie mleka z gospodarstw nieobjętych systemem kontroli sera Mozzarella di Bufala Campana ChNP?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2012, L 343, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 lipca 2018 r. w sprawie T-577/17, thyssenkrupp Electrical Steel GmbH, thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 września 2018 r. przez thyssenkrupp Electrical Steel GmbH i thyssenkrupp Electrical Steel Ugo

(Sprawa C-572/18 P)

(2018/C 436/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: thyssenkrupp Electrical Steel GmbH i thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (przedstawiciele: M. Günes i L. C. Heinisch, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie postanowienia sądu z dnia 2 lipca 2018 r. w sprawie T-577/17, thyssenkrupp Electrical Steel GmbH i thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisja Europejska;
- orzeczenie, że skarga o stwierdzenie nieważności jest dopuszczalna;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem rozpatrzenia istoty sprawy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że zaskarżone postanowienie jest obarczone istotnymi błędami co do prawa. Podnoszą oni pięć argumentów dotyczących błędów co do prawa:

- Po pierwsze Sąd dopuścił się błędu co do prawa stwierdzając, że unijny kodeks celny⁽¹⁾ oraz związane z nim rozporządzenia delegacyjne i wykonawcze nie przyznają Komisji uprawnienia do przyjęcia decyzji wiążących dla krajowych organów celnych przy badaniu warunków ekonomicznych.